

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **Z. B.**
toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková,
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky Praha,
sídlem pošt. schr. 21/OAM, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 11. 2025, č. j. OAM-1243/BA-BA01-BA06-Z-2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byl žalobce zajištěn podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu (dále jen zákon o azylu) v zařízení pro zajištění cizinců (dále jen ZZC); ve smyslu § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 19. 2. 2026.

II.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě poukázal na to, že žalovaný v napadeném rozhodnutí chybně posoudil žalobce jako osobu, která není zranitelná. Žalobce tvrdil, že trpí chronickou bolestí páteře v sakrální a bederní oblasti, má potíže s dýcháním a má značné bolesti v pravém koleni. Dále uvádí, že má kýlu, která mu pravidelně působí obtíže spočívající v prudkých záchvatech bolestí v oblasti zad a břicha. Z uvedených důvodů je odkázán na oporu chůze čtyřkolovým chodítkem, které užívá i nyní v zajišťovacím zařízení a bez něhož není schopen se pohybovat. Tato tvrzení žalobce opírá o zdravotní dokumentaci ze ZZC Bálková (kterou žalobce přikládá k podání), přičemž uvádí, že v dokumentaci není uveden hlavní původce zdravotních problémů, rozsáhlá břišní kýla. Popis rozsahu jeho onemocnění není ve zdravotní dokumentaci kompletní. Závažnost problémů, kterými žalobce trpí, lze vyčíst také z medikace, kterou běžně užívá. Z přiloženého Výpisu ze zdravotní dokumentace je patrné denní užívání léku Zalciar, silného analgetika používaného v případě silných bolestí. Žalobce tento lék užívá v osmihodinových intervalech a slouží mu k překonání bolestivých stavů břicha a zad. Žalovaný naprosto opominul otázku zdravotního stavu žalobce. Jde přitom o zásadní skutečnost z hlediska toho, zda vůbec může být žalobce zajištěn. Důsledkem, který zákon o azylu ze statusu zranitelnosti totiž mimo jiné dovozuje, je nastavení přísnějších podmínek pro zajištění takové osoby. Ke dni rozhodnutí již žalovaný měl dostupné podklady ze vstupní prohlídky žalobce v ZZC Bálková a měl je tedy zohlednit při správním uvážení z úřední povinnosti. Nutno také podotknout, že existence zdravotních komplikací žalobce je znát na první pohled, žalovaný tak zjevně účelově tuto otázku nezohlednil. Žalobce k žalobě přiložil jako důkazy kopie relevantních částí zdravotní dokumentace ze ZZC Bálková a svou fotografii.
3. Dle názoru žalobce žalovaný měl využít možnost uložení alternativního opatření ve smyslu § 47 odst. 1 zákona o azylu. Nejpříjemnější možností by s ohledem na zdravotní stav bylo opatření zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem, uvedený v § 47 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný tak dle názoru žalobce porušil § 3 správního řádu, když nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu (§ 2 odst. 4 správního řádu), když žalobce neidentifikoval jako zranitelnou osobu, resp. ignoroval skutečnosti, která zranitelnost naznačují. Dále porušil § 50 odst. 4 správního řádu, neboť nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, zejména k zdravotnímu stavu žalobce. V důsledku pochybení při identifikaci žalobce jako zranitelné osoby pak žalovaný v dalším kroku nijak nerefletoval jeho zranitelnost ve vztahu k povinnostem vyplývajícím z ustanovení § 46a odst. 3 zákona o azylu. Napadené rozhodnutí je v rozporu s tímto ustanovením, neboť žalovaný byl povinen v případě žalobce nejprve aplikovat zvláštní opatření, což neučinil.

III.

Vyjádření žalovaného

4. Ve vyjádření k žalobě žalovaný navrhl její zamítnutí s tím, že žalovaný považuje text žaloby za účelový. Popis žalobce jakožto někoho, kdo je vážně nemocný a spadá tak do definice zranitelné osoby, je v přímém rozporu s výpověďmi žalobce, jeho historií na území členských států a ostatně i se zprávami, které sám žalobce dokládá. Žalobce do Protokolu o výsledku účastníka správního řízení (sken správního spisu, strany označené 22 - 27) uvedl, že mezi lety 2022 - 2025 navštívil několik zemí EU, a to za účelem turistiky a zaměstnání. Žalobce cestoval pěšky, stopem a přitom se „kochal přírodou“. Vlastní výpověď žalobce je tak v rozporu s textem žaloby.

5. Žalobce k žalobě připojil rovněž zdravotní dokumentaci. Ta, stejně jako výpověď žalobce, v žádném případě nepopisuje osobu s vážnými zdravotními komplikacemi, na základě kterých by bylo možné o žalobci hovořit jako o zranitelné osobě. Chronické bolesti zad žalobce řeší užíváním léků, diabetes 2. typu je civilizační chorobou spojenou s životosprávou a potíže s dýcháním jsou pouze tvrzené, nikoli zdravotní dokumentací prokázané. Žalobce nadto kouří 20 cigaret denně. Žalobce nikdy v rámci správního řízení nedával svůj zdravotní stav do souvislostí s nepřiměřenými obtížemi. V rámci vstupní prohlídky v ZZC ze dne 28. 10. 2025 se žalobce subjektivně popsal jako „bez potíží“, stejně tak nále z dané zprávy popisuje žalobce jako „zdráv“, „bez známek akutního onemocnění“ (viz sken podání). Text žaloby uměle a účelově vyrobil do té doby neexistující problém a za jeho nezohlednění viní správní orgán. Žalovaný něco takového považuje za absurdní.

IV.

Posouzení věci soudem

6. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
7. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť byly pro takový postup splněny podmínky dle § 51 odst. 1 s.ř.s. a napadené výroky rozhodnutí správního orgánu přezkoumal v mezích žalobních bodů.

V.

Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je nedůvodná.
9. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce byl rozhodnutím správního orgánu Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen OPKPE Praha), č. j. KRPA-336957-13/ČJ-2025-000022-ZSV ze dne 26. 10. 2025, zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců), a umístěn do ZZC za účelem správního vyhoštění. Důvodem zajištění žalobce byla skutečnost, že dne 26. 10. 2025 byla kontrolována jeho totožnost a předložil pas Ruské federace, kde bylo vylepeno neplatné vízum Itálie, čímž vzniklo podezření, že cizinec se nachází na území ČR neoprávněně. Cizinec byl zaevidován v Schengenském informačním systému (dále jen SIS) jako státní příslušník třetí země, na kterého se vztahuje rozhodnutí o navrácení s platností do 28.10.2028 zadávajícím státem ČR. Cizinci bylo dále uloženo správní vyhoštění z členských států EU na dobu 4 let, vydané dne 27. 10. 2025 vedeného pod č. j. KRPA-33.6957- 27/ČJ-2025-000022-ZSV. Z těchto důvodů byl zadržen, zajištěn a umístěn do ZZC za účelem správního vyhoštění.
10. V policejním protokolu o výsledku účastníka správního řízení ze dne 26.10.2025 žalobce uvedl, že do schengenského prostoru přicestoval dne 22. 10 2022 přes Itálii, kde měl vízum s platností do 28. 11. 2022. Uvedl, že do Itálie cestoval za účelem turistiky a podal žádost o pobyt. Následně vycestoval za prací do Polska, ale práce tam nebyla, tak odjel do ČR, kde pobýval několik dní a spal po hotelech a poté vycestoval do dalších zemí EU. Uvedl, že byl v Německu, v Rakousku, ve Švýcarsku, cestoval pěšky nebo stopem a kochal se přírodou. Naposledy pobýval v Německu a dne 24.10. 2025 přicestoval do ČR autostopem. Je si vědom toho, že je na území ČR neoprávněně. Nechce se mu do Ruska. Peníze si obstarává žebráním v kostelech. Je svobodný a bezdětný a mnich. Na území ČR nemá žádný majetek ani žádné vazby, ve vlasti má otce a sestru. vlastní tam byt. Vycestovat nechce. V ČR bydlí po hotelech, kde se dá, a nemá zde hlášenou adresu pobytu a

ani není kontaktní. Na dotaz, zda mu hrozí v případě návratu mučení, trest smrti, nelidské či ponižující zacházení nebo trest či jiné vážné nebezpečí, sdělil, že pokud se vrátí do Ruska, tak ho zavřou do vězení z důvodu, že je proti válce. Dle jeho slov nikdy v Rusku neměl problémy.

11. Součástí správního spisu je lékařská zpráva lékaře MUDr. K. A. ze dne 27.10.2025, podle níž bylo žalobci provedeno vstupní vyšetření v rámci příjmu do ubytování: „Klient používá jako oporu chůze čtyřkolové chodítko, které má stále u sebe. Seznámen s chůzí po schodech, není zde možnost bezbariérového ubytování, klient nemá námitek. Klient udává chronické bolesti zad v bederní a sakrální krajině a bolesti pravého kolene. Dle vyšetření žurnálního lékaře FN Bulovka dop.: Zaldiar 37,5/325 mg p.p. max 3xd Salbutamol Inhal. spr. 2 vdechy při dusnosti.“
12. Podle lékařské zprávy lékaře MUDr. B. M. ze dne 28.10.2025 je žalobce zdravý, bez viditelných známek fyzického a psychického týrání či čerstvého zranění. Schopen pobytu v ZZC Balková dop. diab dieta, glykémie 1x denně týden, kontrola při glykémii nad 11,0mmol/l.
13. Ze správního spisu dále vyplývá, že dne 27. 10. 2025 pod čj. KRPA-336957-27/ČJ-2025-000022-ZSV bylo Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, odborem cizinecké policie, vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 4 zákona o pobytu cizinců, tj. z důvodu, že žalobce na území Evropské unie a smluvních států ode dne 21. 11. 2022 do dne 26. 10. 2025, kdy byl zajištěn hlídkou Policie ČR, pobýval neoprávněně bez platného oprávnění k pobytu. Současně byla stanovena doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále také „členské státy Evropské unie a další území“) a to na dobu 4 roky.
14. Dále podle obsahu správního spisu podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany 2. 11. 2025.
15. Podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu „*Ministerstvo může v případě nutnosti rozhodnout o zajištění žadatele o udělení mezinárodní ochrany v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, nelze-li účinně uplatnit zvláštní opatření, jestliže byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v zařízení pro zajištění cizinců a existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se brozícímu vyhoštění, vydání nebo předání podle evropského zatýkacího rozkazu k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu odnětí svobody do ciziny, nebo je pozdržet, ačkoliv mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.*“
16. Podle § 46a odst. 4 zákona o azylu „*Jde-li o cizince, který je zajištěn podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky a který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, rozhodne ministerstvo o zajištění podle odstavce 1 do 5 pracovních dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany.*“
17. Podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu je zranitelnou osobou *nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilým dítětem nebo rodič nebo rodina se zletilým dítětem se zdravotním postižením, osoba starší 65 let, osoba se zdravotním postižením nebo s vážným onemocněním, těhotná žena, oběť obchodování s lidmi nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického nebo sexuálního násilí.*
18. Podle § 46 odst. 3 zákona o azylu *jde-li o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je zranitelnou osobou, s výjimkou osoby se zdravotním postižením, které nebrání jejímu umístění v přijímacím středisku nebo v zařízení pro zajištění cizinců, může ministerstvo v případě nutnosti rozhodnout o jeho zajištění, pouze pokud je starší 18 let a porušil opakovaně závažným způsobem povinnost uloženou mu zvláštním opatřením.*

19. Dle § 47 odst. 1 zákona o azylu „Zvláštním opatřením se rozumí rozhodnutím ministerstva uložená povinnost žadatele o udělení mezinárodní ochrany a) zdržovat se v pobytovém středisku určeném ministerstvem, nebo b) osobně se hlásit ministerstvu v době ministerstvem stanovené.“
20. Podle § 47 odst. 2 zákona o azylu „Ministerstvo může rozhodnout o uložení zvláštního opatření žadateli o udělení mezinárodní ochrany, jestliže nastanou důvody podle § 46a odst. 1 nebo § 73 odst. 3, ale je důvodné se domnívat, že uložení zvláštního opatření je dostatečné k zabezpečení účasti žadatele o udělení mezinárodní ochrany v řízení ve věci mezinárodní ochrany.“
21. Žalobce v žalobě především tvrdil, že se žalovaný dostatečně nezabýval skutečností, že je žalobce zranitelnou osobou ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu.
22. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl: „Jmenovaný v průběhu provedených a výše popsaných řízení neuvedl nic, z čeho by bylo možné usuzovat, že je zranitelnou osobou, neboť prohlásil, že je svobodný a bezdětný, jeho otec se sestrou žijí v Rusku, a nesdělil a ani správní orgán neshledal, žádné jiné důvody, které by jej řadily mezi zranitelné osoby, které nemohou být zajištěné v ZZC po dobu probíhajícího řízení ve věci mezinárodní ochrany.“
23. Soud neshledal důvodnou hlavní námitku žalobce o nemožnosti jeho zajištění z důvodu, že je zranitelnou osobou z důvodu vážného onemocnění, ani námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z tohoto důvodu, neboť soud při přezkoumávání rozhodnutí vychází ze skutkového stavu v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), tj. v dané věci ke dni 3. 11. 2025. K tomuto okamžiku nebylo žalovanému nic známo o takových závažných onemocněních žalobce, že by jeho zajištění nebylo možné. Právě naopak, jak již výše zmínil soud, jsou součástí správního spisu lékařské zprávy z doby nástupu žalobce do ZZC, 27. 10. a 28. 10. 2025, v nichž jsou popisovány žalobcovy diagnózy, o nichž svého lékaře informoval (potíže se páteří, diabetes 2. stupně, obezita), s jednoznačným závěrem lékaře, že žalobce je schopen pobytu v zařízení pro zajištění cizinců.
24. Dále k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí bylo žalovanému pouze známo to, co žalobce sám uvedl v protokolu o podání vysvětlení před policejním orgánem dne 26. 10. 2025. Tehdy žalobce neuvedl žádné závažné zdravotní důvody, které by jeho zajištění znemožňovaly.
25. Pokud žalobce trpí závažným onemocněním znemožňujícím mu být zajištěn, byl povinen na toto správní orgán upozornit. Jelikož tak neučinil, nesplnil svoji povinnost tvrdit skutečnosti rozhodné pro vydání rozhodnutí a soud nemohl dospět k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, když žalovanému taková nová skutečnost nebyla a nemohla být známa. Soud neprováděl důkaz lékařskými zprávami přiloženými k žalobě, neboť v předmětném soudním řízení nejsou prokazovány nové skutečnosti, které nemohly být předmětem skutkového zjištění ve správním řízení.
26. Soud rovněž neprováděl důkaz fotografií žalobce s chodítkem pro nadbytečnost, neboť skutečnost, že žalobce ze své vůle používá chodítko, je zřejmá z výše cit. lékařských zpráv, které jsou součástí spisu. Z těchto zpráv naopak nevyplývá závěr lékařů o nezbytnosti používání této pomůcky žalobcem.
27. Další okruh žalobních námitok spočíval v nesouhlasu žalobce s důvody aplikace § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl následující: „Jmenovaný na území ČR a EU po skončení platnosti italského víza pobýval bez povolení k pobytu. Svého neoprávněného pobytu si byl přitom dle jeho slov vědom, neučinil však žádné kroky k jeho legalizaci, a pokud by nebyl kontrolován a zadržen policejní hlídkou, zjevně by ve svém nelegálním pobytu

pokračoval. Jmenovanému bylo uloženo správní vyhoštění z území členských států EU na dobu 4 let z důvodu pobývání na území bez platného pobytového oprávnění. Jmenovaný je veden v Schengenském informačním systému (dále jen SIS) jako státní příslušník třetí země, na něhož se vztahuje rozhodnutí o navrácení s platností do 28. 10. 2028, a to na základě údaje zadaného ČR. Jmenovaný nemá nikde nahlášenou adresu, v současné době bydlí po hotelích, nemá ani označenou domovní schránku ani zvonek. Na území ČR tedy není kontaktní, není možné mu kamkoliv cokoli doručovat. Uvedl, že přicestoval do ČR na pár dní a poté cestoval po evropských zemích. Je tedy zřejmé, že před tímto rozhodně neměl v úmyslu požádat o udělení mezinárodní ochrany a nedá se ani očekávat, že by v případě jeho nezajištění v ZZC byl k dispozici správnímu orgánu a nevycestoval zjevně opět nelegálně například zpět do Německa nebo Itálie. Jmenovaný o udělení mezinárodní ochrany požádal až po zadržení Policií ČR, zajištění za účelem správního vyhoštění a umístění do ZZC. Z výpovědi jmenovaného v rámci správního řízení dle zákona o pobytu cizinců přitom nevyplývalo naprosto nic, co by mu v případě, že by měl o podání žádosti skutečný zájem, bránilo v dřívějším podání žádosti o mezinárodní ochranu v ČR před jeho zadržením a umístěním do ZZC, resp. z jednání jmenovaného je zcela zřejmé, že svou žádost o mezinárodní ochranu podal toliko ve snaze oddálit, zmařit nebo znemožnit realizaci jeho správního vyhoštění, neboť hrozba nuceného návratu do vlasti se po jeho zajištění stala reálnou, a že pokud by k jeho zajištění Policií ČR nedošlo, sám jmenovaný by tento krok v ČR nikdy neučinil. Správní orgán je přesvědčen, že v případě osoby, která palčivě pociťuje potřebu mezinárodní ochrany, tato k dané možnosti přistoupí bezprostředně poté, co má k tomu příležitost. Jmenovaný však své podání učinil až v souvislosti se svým zajištěním Policií ČR v ZZC, byť tak mohl během svého pobytu na území ČR učinit již dříve, když se zde nacházel již v roce 2022. Správní orgán dále uvádí, že jmenovaný mohl požádat o mezinárodní ochranu také např. v Německu, Itálii, Rakousku. Na základě výše uvedených skutečností má správní orgán jednoznačně za to, že žádost dotyčného o udělení mezinárodní ochrany byla motivována pouhou snahou zabránit návratu do vlasti.“

28. Soud považuje cit. odůvodnění za přezkoumatelné a dostatečné. V projednávané věci žalovaný postupoval v souladu s § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a žalobce zajistil proto, že jednak byla žádost o udělení mezinárodní ochrany podána v ZZC, a jednak existovaly oprávněné důvody domnívat se, že tuto žádost žalobce podal pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, ačkoli mohl požádat o udělení mezinárodní ochrany dříve.
29. Soud poukazuje na přílehlavý rozsudek Nejvyššího správního soudu, č.j. 5 Azs 24/2008 ze dne 15. 8. 2008, podle něhož „v případě podání žádosti o mezinárodní ochranu až ve chvíli, kdy žadateli hrozí vyhoštění, existuje vyvrátitelná domněnka, že tato žádost byla účelová.“
30. Dle názoru soudu žalovaný svůj závěr o účelovosti žádosti neopřel pouze o nelegální pobyt žalobce a o a podání žádosti o mezinárodní ochranu v ZZC. Žalovaný rovněž správně poukázal na skutečnost, že do Schengenského informačního systému byla vložena informace o návratovém rozhodnutí českými orgány. Dále z výše cit. odůvodnění jednoznačně vyplývá, že žalovaný zohlednil také délku pobytu žalobce v EU (od roku 2022) s tím, že po celou dobu pobytu v EU (vč. Německa, Itálie) žalobce nepožádal o MO, ač mu v tom nic nebránilo. Dále žalovaný správně poukázal na chování žalobce, který cestuje po hotelích, nemá stálou adresu. Žalobce uvedl, že ze země původu vycestoval na turistické vízum, ale snažil se shánět práci, např. v Polsku a Itálii, nikoli proto, že by se obával jakéhokoli ohrožení v Rusku. Tedy žalovaný také správně neopomněl připomenout, že žalobce výslovně potvrdil, že vrátit se nechce, ač problémy v zemi původu žádné neměl, pouze obecně uvedl, že je proti válce. Po zajištění žalobce bylo vydáno dokonce i rozhodnutí o jeho vyhoštění. Žalobce reagoval tak, že podal žádost o mezinárodní

ochranu. Za těchto okolností dle závěru soudu žalovaný nijak nepochybil a oprávněně se domníval, že žádost žalobce byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění.

31. Zákon o azylu obecně k podání žádosti nestanovuje lhůtu, není zde žádná lhůta počítaná od vstupu cizince na území. Stanovuje pouze lhůtu 7 dnů od informování o možnosti podat takovou žádost v zařízení pro zajištění cizinců (§ 3b zákona o azylu). Podání žádosti o mezinárodní ochranu s časovým prodloužením je však typické pro účelové žádosti. Věrohodnost žádosti, která není podána bezprostředně po dosažení území státu, kde nehrozí nebezpečí, je nižší. K nutnosti bezprostředně požádat o mezinárodní ochranu soud odkazuje na rozsudky NSS ze dne 20. 10. 2005, sp.zn. 2 Azs 423/2004 a ze dne 9. 2. 2016, sp.zn. 2 Azs 137/2005, v nichž se uvádí, že: „ (...) o azyl je nutno žádat bezprostředně poté, co má k tomu žadatel příležitost, a to nejen z hlediska zeměpisného, ale i časového. Jakkoliv totiž není v zákoně o azylu stanovena konkrétní lhůta, v níž je po překročení hranice potřeba požádat o azyl, je třeba, aby podání žádosti o azyl následovalo skutečně neprodleně po vstupu do ČR, nebrání-li tomu nějaké závažné okolnosti.“ V této souvislosti soud také odkazuje na závěry učiněné v rozsudku NSS ze dne 15. 8. 2008, č. j. 5 Azs 24/2008 – 48, kde se uvádí, že: „V případě podání žádosti o mezinárodní ochranu až ve chvíli, kdy žadateli hrozí vyhoštění, existuje vyvrátitelná domněnka, že tato žádost byla účelová“.
32. Soud dodává, že v napadeném rozhodnutí žalovaný dále rozvedl, z jakých dalších důvodů se domníval, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění. Mezi těmito důvody uvedl zejména nelegální pobyt žalobce na území, rozhodnutí o vyhoštění, záznam v SIS, absence překážek ve vycestování. Z uvedeného žalovaný správně usoudil, že takový přístup nekoresponduje se skutečnou potřebou ochrany a mezinárodní záštity, jíž se žalobce podanou žádostí domáhal. Soud souhlasí s názorem žalovaného, že v případě žalobce jsou dány významné důvody pro domněnku, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, a jeho zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu tak bylo nezbytně nutné.
33. Žalobce v žalobě také nesouhlasil s tvrzením žalovaného o vyloučení aplikace ustanovení o zvláštních opatřeních dle § 47 zákona o azylu na svůj případ.
34. Žalovaný k tomuto uvedl: „Jmenovaný přiznal, že na území ČR nemá žádné rodinné ani jiné vazby, naopak v Rusku bydlí jeho otec a sestra, nemá tudíž žádnou motivaci zůstat na území ČR a být správnímu orgánu k dispozici pro potřeby správního řízení na konkrétně určitelném a stabilním místě. Jmenovaný není v současné době v ČR rovněž nikde hlášen k pobytu, dle jeho slov nemá žádnou stálou adresu, v současné době bydlí různě po hotelích. Je tedy zjevné, že není možnost jej spolehlivě na jakékoli adrese kontaktovat a předpokládat, že se na ní skutečně bude jmenovaný zdržovat. Jmenovaný nedisponuje v ČR žádným majetkem, v protokolu o výsledku sdělil, že nemá spolehlivý zdroj příjmů, vydělává si peníze žebráním. Jmenovaný ani nemá možnost získat finanční prostředky legálním způsobem, z důvodu neoprávněného pobytu na území ČR a nemožnosti zde legálně pracovat, nelze tedy očekávat ani možnost jeho pravidelného docházení na pracoviště správního orgánu za účelem kontroly jeho součinnosti, kdy i toto si vyžaduje samozřejmě určité finanční náklady. Pokud jde o možnost zdržování se v pobytovém středisku, správní orgán připomíná, že tato střediska jsou koncipována jako otevřená, nelze v nich absolutně omezit pohyb žadatelů mimo středisko, k opuštění střediska na dobu kratší 24 hodin dotyčný žadatel nepotřebuje ani povolení správního orgánu a ten není oprávněn mu v opuštění jakkoli zamezit. Pobyt v pobytovém středisku je navíc zcela na náklady správního orgánu a státu, včetně úhrady stravování a dalších potřeb žadatele, a dotyčný tak není ani v tomto směru jakkoli motivován ve středisku zůstat jako v případě, že by si své náklady hradil ze svých zdrojů. S ohledem na předchozí jednání žadatele, kdy tento zde nelegálně pobýval a pracoval, a prokazoval se doklady jiné osoby, jasně tím vyjádřil svůj nulový respekt k dodržování právních

předpisů ČR, nelze dle názoru správního orgánu oprávněně očekávat, že v případě jeho umístění do otevřeného pobytového střediska by se na tomto jeho jednání cokoli změnilo a dotyčný by zůstal správnímu orgánu k dispozici pro provedení správního řízení ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany až do doby následného vycestování z ČR v případě jejího zamítnutí.“

35. Z cit. odůvodnění napadeného rozhodnutí dle názoru soudu vyplývá, že žalovaný se dostatečně zabýval možnostmi aplikace zvláštních opatření dle § 47 zákona o azylu.
36. Žalovaný dle názoru soudu nepochybil ani tím, že součástí podkladů rozhodnutí učinil protokol o podání vysvětlení před policejním orgánem, neboť v případě rozhodnutí o zajištění dle ustanovení § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu se jedná o první úkon v řízení.
37. Z důvodu krátké lhůty pro rozhodnutí věci je kladen i nižší důraz na zjištění skutkového stavu věci. Z tohoto důvodu považuje soud shromážděný podkladový materiál pro vydání rozhodnutí o zajištění za dostatečný. Žalovaný vycházel především z tvrzení žalobce uvedených v protokolu o podání vysvětlení před policejním orgánem, z rozhodnutí o zajištění žalobce podle zákona o pobytu cizinců, z lustrací v cizineckých systémech, z konstantní soudní judikatury a vlastních zkušeností.
38. Z ničeho přitom nevyplývá, že by žalovaný nemohl použít jako podklad pro rozhodnutí o zajištění podle zákona o azylu zjištění obsažená v protokole o podání vysvětlení před policejním orgánem. První pohovor s cizincem je vždy zásadní z důvodu jeho autentičnosti a bezprostřednosti, neboť cizinec nemá časový prostor pro úpravu své výpovědi či přípravu jiných tendenčních postupů. Rovněž je z logiky věci zřejmé, že takový protokol může být použit jako podklad i pro jiná řízení. Současně se žalobci dostalo velmi rozsáhlého poučení o tom, jaká jsou jeho práva, povinnosti a případné následky jeho jednání. Rovněž byl při úplném začátku výsledku dotázán, zda rozumí tlumočnickovi a zda je schopen podání vysvětlení. Závěrem byl dotázán, zda chce něco k celé věci dodat či doplnit. V obou případech zněla odpověď záporně. Žalobce svým prvním výsledkem a dalšími okolnostmi případu poskytl žalovanému dostatečné informace pro vydání rozhodnutí a současně nebyl vystaven žádným nepřipustným negativním vlivům, které by mohly mít vliv na jeho odpovědi a jednání.
39. Tento protokol je opatřován policejními orgány bezprostředně po zadržení osoby bez pobytového oprávnění, tudíž je zaměřen právě mimo jiné také na zjišťování skutečností, které by nasvědčovaly tomu, že je namíste zadrženého zajistit podle zákona o pobytu cizinců. součástí tohoto rozhodnutí je vždy posouzení, zda nejsou dány důvody pro aplikaci zvláštních opatření podle § 123b a § 122c zákona č. 326/1999 Sb. Nepochybně jej tak lze užít i na posouzení možností aplikace zvláštních opatření podle § 47 zákona o azylu.
40. Dosavadní chování žalobce (vědomý pobyt na území ČR bez příslušných pobytových oprávnění, podání žádosti až po zajištění a přemístění do ZZC, reálná možnost realizace správního vyhoštění, nelegální cestování po zemích EU, uložené vyhoštění, záznam v SIS, výslovné sdělení žalobce, že se nechce do země původu vrátit) i dle názoru soudu nevylučuje, že by se žalobce nyní, kdy se nachází v obtížné situaci, nepokusil zpřetrhat kontakt se správními orgány, skrývat se na území ČR či nelegálně vycestovat a tím narušovat řízení o jeho žádosti o mezinárodní ochranu, eventuálně posléze navazující realizování správního vyhoštění. Primárním pro posouzení splnění důvodnosti zajištění žalobce v tomto případě jsou podmínky uvedené dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Soud se v tomto směru ztotožnil se závěry žalovaného a souhlasí s tím, že dosavadní způsob života žalobce svědčí o nerespektování právního řádu nejen ČR a vysoké rizikovitosti skrývání či útěku žalobce. Z uvedeného má soud za přesvědčivě prokázané, že v případě žalobce skutečně nelze považovat uložení zvláštních opatření za účinné a vhodné řešení,

neboť osoba žalobce neposkytuje záruku dodržování stanovených povinností, což je doloženo žalobcovou pobytovou historií na území ČR, ale i EU.

41. Na základě shora uvedeného lze shrnout, že žalovaný přistoupil k zajištění žalobce za splnění zákonných podmínek, na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, a jeho úvahy netrpěly žádnými vnitřními rozpory či zjevnými nesprávnostmi. Napadené rozhodnutí respektovalo veškerá ústavní práva a mezinárodní úmluvy jako všechny individuální okolnosti případu, které byly žalovanému známy a jeho odůvodnění bylo dostatečné a přezkoumatelné. Z uvedených důvodů soud dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl (výrok I. rozsudku).

VI.

Náklady řízení

42. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 8. prosince 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně